

ПРЕС КЛИПИНГ

26. април 2013.

НАСЛОВИ

Бајатовић: План министарства води Србијагас у стечај;(стр.2)

Ниш: Хоће посао, а не катанац;(стр.4)

Државну касу нема ко да попуни;(стр.5)

Просечна зарада у Србији у марту 41.689 динара;(стр.6)

Заборављени раде и ћуте;(стр.7)

Траже плате и деблокаду рачуна предузећа;(стр.8)

Путарима највише дугују Београд и покрајинска влада;(стр.9)

Плате пале, али ће пензије порасти;(стр.9)

Просечна зарада у Србији у марту 41.689 динара;(стр.11)

"Рупе у стажу" има око 180.000 запослених;(стр.11)

Неизвестан првомајски протест Самосталног синдиката;(стр.12)

ИЗЛАЗАК ИЗ КРИЗЕ И РАДОСТ ЗА СВЕ: Ако би радно време било шест сати не би било незапослених!;(стр.13)

ДИЈАЛОГ БОЉИ ОД ПРОТЕСТА;(стр.16)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:431179-Bajatovic-Plan-ministarstva-vodi-Srbijagas-u-stecaj>

Бајатовић: План министарства води Србијагас у стечај

М. Н. С.

Уз модел реструктурирања које предлаже Министарство енергетике, "Србијагас" нема шансе да преживи, тврди Душан Бајатовић

Уз модел реструктурирања које предлаже Министарство енергетике, "Србијагас" нема шансе да преживи. Њихов план и прелазак у акционарско друштво, води наше јавно предузеће у стечај. Последице могу да буду веома озбиљне, јер се отвара простор за бројне шпекулативне игре. Може бити угрожено снабдевање тржишта, а могући су и проблеми у пројекту "Јужног тока". Зато сам од премијера, првог потпредседника и министра финансија писмено затражио да се застане са планом Министарства енергетике за реструктурирање "Србијагаса" и да се цео случај из медија пресели у Владу.

Ово је у четвртак изјавио Душан Бајатовић, генерални директор "Србијагаса". Како је рекао, план Министарства на први поглед је сличан моделу на којем ово јавно предузеће ради последње две године. У тај посао био је укључен и синдикат.

- Велика и кључна разлика је у томе што ми желимо да направимо високо интегрисани холдинг, профитабилну кућу, у којој ће бити подељене делатности, али у оквиру "Србијагаса". А они би све што је добро да пребаце на "Трансгас", а све што не ваља и што је болесно "Србијагасу" - рекао је Бајатовић.

- Озбиљан проблем су и нереални рокови који су дати у плану министарства. Тако фаза два предвиђа издвајање транспортног система до краја године, а у земљама централне и источне Европе, тај посао је трајао од 12 до 18 месеци.

Први човек највећег снабдевача гаса тврди да документ Министарства није ни правно, нити економски довршен, као да није ни урађена стратегија реструктурирања енергетског сектора, нити анализа ефеката.

NA ČEMU GUBI "SRBIJAGAS" (U MILIJARDAMA DINARA)

Na ceni gasa	3,7
Transportu	2,3
Platama	2
Amortizaciji	1,4
Zakuppu	1,1
Uslugama	0,4
Materijalu	0,35
Održavanju	0,3
Ostalim troškovima	0,45
Kursnim razlikama	1,6
Valutnim klauzulama	1,2
Ostali gubici	20
UKUPNO	35,11

* Kod preračunavanja uvezenih količina u tone korišćen je odnos 0,7 kg za kubni metar

- Некоме се много журило - каже Бајатовић. - "Србијагас" треба да остане национални бренд. Сачували смо социјални мир, обезбедили сигурну испоруку гаса са Гаспромом, а можемо очекивати још ниже цене гаса. Са свим пословима који нам следе, првенствено "Јужни ток", али и интерконеције ка свим суседима, "Србијагас" може да буде лидер у региону.

Према његовим речима, највећа три проблема у пословаљу "Србијагас" су првенствено нереална цена гаса, као и неплаћање и кашњење у плаћању. Поједине државне институције касне и по 270 дана.

Укупни губитак за 2012. је 35 милијарди динара. Пословни је 12 милијарди, док је финансијски - три милијарде динара. Под ставком - остали губици нашло се 20 милијарди динара. Од тога 11,4 милијарди динара је губитак настао због пропалих улагања у МСК Кикинда, ХИП Петрохемија Панчево, "Агрожив" и ХИП Азотара.

УСЛОВЛЈАВАЊА ИЗ ЕВРОПЕ

ПО плану Министарства енергетике, у све послове "Србијагаса" уводи се туторство Европске банке за обнову и развој, а то подразумева и одређене политичке услове - рекао је Бајатовић. - Новац ЕБРД обично прате политички услови. Неки од тих услова би могли потенцијално да угрозе "Јужни ток". Нисам сигуран да ће руски партнер "Гаспром" радо гледати на те услове. Према његовим речима, руске банке у овом моменту у целини желе да финансирају пројекат "Јужни ток", што значи да су преузеле и највећи ризик, и да то не сме да се доведе у питање.

Ниш: Хоће посао, а не катанац

М. РИСТОВИЋ

Синдикати Електронске индустрије Ниш директно затражили помоћ од Александра Вучића. Главни захтев је да се заустави започети процес гашења некадашњег електро-гиганта

НИШ - Молимо да моментално зауставите започети процес гашења холдинга, организованог да би се заташкале све досадашње малверзације као и „кумовско-буразерско“ распарчавање вредне имовине у бесцење - завапили су представници синдиката Електронске индустрије Ниш у писменом обраћању Александру Вучићу.

Затражили су да се привремено зауставе било каква политичка кадровска именована у Електронској индустрији. А предлажу и да Вучић прими делегацију чланова синдиката и стручњака, који би му предочили конкретан план за ревитализацију и суштинско реструктурирање ЕИ, као и поновно покретање производње у појединим предузећима овог холдинга.

- Досадашњи процес реструктурирања није дао никакве резултате, пре свега због људи које су именовале политичке странке, а нису имали никакво знање и искуство, нити мотив да се поједини програми консолидују - наводе у писму Вучићу председници Индустијског и Јединственог синдиката ЕИ Светислав Илић и Јован Јовановић. - Грађани Ниша, садашњи и бивши радници, још су животно везани за судбину ЕИ, па се надамо да ће овај колектив бити подржан као и бивши гиганти у Крагујевцу, Смедерево и Бору.

НЕКАД БИЛОНЕКАДАШЊИ СОУР Електронска индустрија запошљавао је преко 28.000 радника, од којих је више од 18.000 радило у нишкој ЕИ. Данас у фабрикама Холдинга ЕИ које нису приватизоване ради око 400 радника, са просеком плате од око 4.500 динара. Поједине фабрике ни тако бедне плате нису исплаћивале радницима и по 72 месеца.

Синдикалци подсећају да су им минулих година многи политичари обећавали технолошки парк и долазак инвеститора. Тако је својевремено и Божидар Ђелић најавио долазак „Сажема“, али од свега тога није било ништа.

- Сада једна интересна група хоће по сваку цену да угаси ЕИ, како би се домогла два хектара тениских терена на атрактивној локацији у Нишу, где планирају изградњу приватних станова - указује Светислав Илић.

Због најављеног стечаја ЕИ и разграбљивања преостале имовине, синдикати су већ формирали Кризни штаб, који највљују велике протесте у граду, уколико се директори у овом колективу политички именују да би реализовали овај суманути план.

Истовремено, синдикати нишких електронаца затражили су од Александра Вучића да се преиспитају криминалне радње у приватизацији фабрика овог холдинга од 1999. до 2006. године, као и да се истраже лажни стечајеви у шест колектива.

Истовремено, уз констатацију да раније није било ни воље ни слуха политичара да им помогну, у Електронској индустрији подсећају и на „златна“ времена, када су имали дугогодишњу кооперацију са стратешким партнерима као што су „Филипс“ и „Сименс“.

СЛУШАЛИ

ИНЖЕЊЕР Милан Костић, који је у Фабрици машинских делова ЕИ радио 28 година, каже да су последњих десетак година настали велики проблеми јер су радници слепо слушали обећања и испуњавали налоге Владе и разних министарстава и агенција.

Државну касу нема ко да попуни

Т. С. - С. Б.

Још нису познати ефекти примене Закона о утврђивању максималних плата у јавном сектору. Ван закона управо оне фирме и институције где су и раније биле највеће зараде

ЕФЕКТИ Закона о утврђивању максималне зараде нису познати ни шест месеци откако јавни сектор прима лимитиране плате. Зна се само које фирме и институције су изузете из његове примене, али не и колико су остали уштедели. Јавна предузећа имају обавезу да сваког месеца у буџет уплаћују разлику између садашњег и ранијег фонда зарада. У Управи за трезор, међутим, нисмо успели да сазнамо колико је новца досад легло у државну касу.

Максимална плата у државним предузећима ограничена је на 165.995 динара, плус минули рад. Ипак, ако је предузеће превазишло очекивања Владе, могућ је и бонус до 30 одсто. Самим Законом, лимита нема за Народну банку Србије, Контролу летења Србије и Црне Горе, Агенцију за борбу против корупције, Државну ревизорску институцију и Фискални савет. За ово право, захваљујући конкуренцији, изборили су се још и "Јат ервејз", "Пошта Србије", "Телеком Србије", али и Директорат цивилног ваздухопловства.

Према речима Милана Кркобабића, генералног директора, "Пошта Србије" испунила је свих осам критеријума које предвиђа Министрство финансија.

- Имамо конкуренцију од 47 оператера, од којих неки имају изузетну међународну репутацију - наводи Кркобабић. - Као успешно предузеће ми ћемо половину остварене зараде од 1,24 милијарде динара за прошлу годину, уплатити у буџет.

Такође, и национална авио-компанија испуњава свих осам критеријума, и на овом тржишту бори се са око 30 авио-превозника. Занимљиво је да плата генералног директора "Јата" није највећа. Он прима 240.000 динара, пилот инструктор 380.000, а директор за летачке послове 450.000 динара. Иначе, просечна плата у овој компанији је 85.000 динара, пре свега, захваљујући платама пилота.

PLATE U INSTITUCIJAMA NA KOJE SE ZAKON NE ODNOSI	
Kontrola letenja, direktor	868.500
Narodna banka Srbije, guverner	551.047
Telekom Srbije, direktor	470.000
Direktorat civilnog vazduhoplovstva, direktor	338.339
Državna revizorska institucija, predsednik saveta	326.000
Jat ervejz, direktor	240.000
Pošta Srbije, direktor	220.734
Fiskalni savet, predsednik	215.794

Попут Контроле летења Србије и Црне Горе, чији буџет одређује Брисел, исто важи и за Директорат цивилног ваздухопловства, где је просечна плата већа од 155.000 динара, док в. д. директора месечно прима 338.339 динара.

КРИТЕРИЈУМИ

ПРЕМА Уредби Владе, предузећа треба да испуне најмање шест од осам критеријума да би била изузета из закона. Основно је да фирма има конкуренцију, да је њихов тржишни удео мањи од 40 одсто, али и да им од услуга за које имају посебно право стиже мање од 40 одсто укупних прихода...

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:431188-Prosecna-zarada-u-Srbiji-u-martu-41689-dinara>

Просечна зарада у Србији у марту 41.689 динара

Тањуг

Просечна нето зарада, исплаћена у марту, у Србији износи 41.689 динара и у односу на просечну зараду у фебруару, номинално је мања за 3,9 одсто

БЕОГРАД - Просечна нето зарада, исплаћена у марту, у Србији износи 41.689 динара и у односу на просечну зараду у фебруару, номинално је мања за 3,9, а реално за 3,9 одсто, саопштио је данас Републички завод за статистику.

Просечна мартовска нето зарада била је номинално већа за 2,8, а реално мања за 7,6 одсто, него у истом месецу лане.

Просечна нето зарада, исплаћена у периоду јануар-март, била је номинално већа за шест, а реално мања за 5,4 одсто, него у истом периоду лане.

Просечна бруто зарада у марту је износила 57.628 динара и у односу на ону исплаћену у фебруару номинално је мања за 4,3, а реално за 4,3 одсто.

Мартовска бруто зарада била је номинално већа за 2,7, а реално мања за 7,6 одсто од зараде исплаћене у истом месецу лане.

Просечна бруто зарада, исплаћена у периоду јануар-март, била је номинално већа за шест, а реално мања за 5,4 одсто, него у истом периоду прошле године.

Заборањени раде и ћуте

Радници „21. маја” производе пумпе за воду, мотокултиваторе иако су још 2010. сви отпуштени. Фабрика која је добила назив по некадашњем дану авијације „21. мају” суштински је затворена. Нестала. Сви радници још 2010. добили су отпремнине и отишли. Плаву боју у знаку ДМБ, добијену због боје неба и авиона, нагризла је рђа. Ова фабрика је само један од ружних, кородираних споменика прошлог времена, жртва транзиције, приватизације, новог доба...

Али у једном, завученом делу фабрике појавили су се неки ликови и раде. Производе. А сви отпуштени. Као авети. И те авети комунизма зарађују плату. Хране децу. Већ три године избрисани сами себи стварају посао.

– Од Министарства економије затражио сам 2010. године да нам дозволе да завршимо започете послове и испоручимо мале моторе и пумпе које су купци наручили, иако је фабрика практично затворена. Одговор никада није стигао. На своју руку наставио сам да радим – каже скромно инжењер Драган Станковић, директор Фабрике малолитражних мотора ДМБ.

И у Србији чуда се очигледно дешавају – производња и извоз расту из године у годину.

Станковић седи у управној згради некадашњег гиганта ДМБ на првом спрату. Хол зграде оронуо, запуштен. Све као у оној емисији на каналу Хистори: „Десет година после људи”. Нико не би рекао да ту уопште неко борави, а још мање да су ту седели утицајни директори који су руководили са више од 5.500 радника. Ипак, у хали ради 40 људи и ствара. Подмазали сами старе машине и почели.

Већ 2011. успели су да производњу и продају подигну за скромних пет одсто, а извоз за чак 41 одсто. Укупан обрт који четрдесетак духова ствара је око милион евра годишње.

– Прошла година није била тако успешна због свеопште кризе и није било знатнијег раста. Али зато у првом кварталу ове године имамо раст и производње и продаје за 31 одсто. Порасла је потражња за системима за наводњавање – каже Станковић.

– Извоз иде одлично и то не, како неки мисле, само у бивше републике СФРЈ већ и у Алжир, Русију. Плаћамо редовно и обавезе типа струја, вода, телефон, не дугујемо ништа ни добављачима – каже Станковић.

Било је пријава и питања: Зашто и по ком закону ови људи раде када су сви узели отпремнине и решења о отказима ?

Инспекција рада обишла је фабрику и закључила да ништа није мимо прописа. Сви радници имају решења о привременом ангажовању. Уредно примају плате које су у просеку око 33.000 динара, добијају маркице за превоз, плаћено им је социјално, здравствене књижице су им оверене. Једино се Пензионском фонду дугује за прошлу годину.

Улаже се озбиљан труд да све буде по закону.

Од државе ни одговор на питање да ли могу да раде ни било каква помоћ. Никад и ништа. Нема субвенција, олакшица, подстицаја, једноставно ови људи су – заборављени. Реликт прошлости – друштвено предузеће у процесу продаје.

А сва министарства, од економије до пољопривреде су обавештавана благовремено.

Знају радници у овој фабрици одлично да је криза. Верују да због тога није реализован посао са италијанским „Голдонијем”. Још те 2010. године урађен је елаборат о производњи мотокултиватора и трактора у ДМБ-у. Потписано је и писмо о намерама. И меморандум је потписан 30. јуна 2011.

Последњи пут са потенцијалним партнерима из Италије разговарано је у новембру прошле године и опет су они изразили спремност и за трећи покушај успостављања сарадње. Најављивали су политичари склапање тог посла. Избори су завршени. Од тада ништа. Заборављени раде и ћуте.

Горан Волф

http://www.danas.rs/dodaci/sandzak/traze_plate_i_deblokadu_racuna_preduzeca.42.html?news_id=259800

Генерални штрајк у Дирекцији за изградњу града

Траже плате и деблокаду рачуна предузећа

АУТОР: С. НОВОСЕЛ

Нови Пазар - Од 96 запослених у Дирекцији за изградњу града, више од 60 је у генералном штрајку од пре два дана. У штрајку су заједно чланови АСНС и Самосталног синдиката због неисплаћене три последње плате, трошкова превоза од децембра прошле године до сада, неисплаћених јубиларних награда и блокаде рачуна предузећа у последња три месеца. Прошлонедељни штрајк упозорења и покушаји да се разговара са представницима локалне самоуправе о превазилажењу проблема нису дали резултате и генерални штрајк је почео.

Трајаће све до испуњења захтева. Џемо Граца, регионални повереник АСНС, каже да Дирекција за изградњу града не може нормално да функционише у последња три месеца „због блокаде рачуна од 7 милиона динара, да је вишемесечно кашњење зарада неиздрживо“.

- Јубиларне награде су посебна прича. Пре пола године смо се договорили са представницима локалне самоуправе о исплати јубиларних награда за 40 радника овог јавног предузећа. Договор је био да се то исплати у ратама и до сада су исплаћене две рате за 15 запослених, који су добили по 55 хиљада динара. На две рате се и стало – истиче Граца и додаје да запослени схватају да новца нема али „решења морају да се траже и пронађу“.

Штрајкови запослених у новопазарским јавним предузећима све су учесталији и разлог је исти, вишемесечно кашњење исплате зарада, трошкова превоза, неуплаћивања доприноса за пензијско и здравствено осигурање и тешки услови за пословање предузећа. Не ретко, обуставе рада се квалификују као политичке.

Министар грађевинарства најавио нови закон о изградњи

Путарима највише дугују Београд и покрајинска влада

АУТОР: БЕТА

Београд - Министар грађевинарства Велимир Илић оптужио је јуче Град Београд и покрајинску Владу Војводине да су најодговорнији за дуг грађевинским предузећима, који, према неким проценама, достиже милијарду евра и због чега се та грана налази у тешком положају.

„Ко је наручио радове а није их платио? Град Београд и Развојни фонд Војводине“ рекао је Илић на састанку Синдиката радника грађевинарства, Привредне коморе Србије и радне групе коју је влада формирала за решавање проблема у тој грани. Подсетимо, та радна група формирана је након протеста радника грађевинских предузећа и индустрије грађевинског материјала 12. априла који су захтевали хитну помоћ Владе тој индустријској грани и најавили штрајк ако помоћи не буде за 30 дана.

- Мркоњић је јуче изнео да он дугује око две и по милијарде динара, Калановићева је изнела да дугује 300 милиона динара, а ја не дугујем ништа - рекао је министар грађевинарства, и додао да су грађевинари „добили задатак да припреме колико се коме дугује“.

Илић је јуче најавио рад на стварању „бољег амбијента“ за инвестиције. „Радимо на предлогу новог закона о планирању и изградњи, а намера је да грађевинска дозвола у старту буде бесплатна, да се добија по убрзаним процедурама а потрудићемо се и да се све завршава на једном шалтеру“ рекао је он. Министар је додао и да градови и општине коче инвестиције у Србији јер су „навикли да у старту узму новац“ за локацију и грађевинске дозволе, уместо да се, како је казао Илић, прво изграде објекти, а онда да се, кроз порез на имовину, новац врати у буџет.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/plate-pale-ali-ce-penzije-porasti>

Плате пале, али ће пензије порасти

Плате и пензије у Србији су већ дуго на својевсној клацкалици јер из месеца у месец мало скоче па мало падну. Слично се дешава и ових месеци, јер је мартовска просечна плата у Србија поново пала, а с друге стране, пензионери ће у мају добити повишицу.

Пензије и новчане накнаде од 1. априла се усклађују два посто, сходно допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, саопштио је јуче ПИО Фонд.

Након усклађивања, највиши износ пензија, на такозваном мајском чеку, за категорију запослених, укључујући и професионална војна лица, пензионере самосталних делатности и пољопривредне износиће 114.440,51 динара. Најнижи износ пензија за категорију запослених, професионалних војних лица и самосталних делатности износиће 13.156,12 динара, док је за категорију пољопривредника износ најниже пензије 10.343,04. Висина новчане накнаде за туђу помоћ и негу износи 15.748,38 динара, док ће основ за одређивање висине новчане накнаде за телесно оштећење износити 6.561,65 динара. Вредност општег бода, који је битан елемент прве пензије, а који се заједно с пензијама и новчаним накнадама усклађује два посто, износиће 708,61 динара, наведено је у саопштењу Фонда ПИО.

С дуге стране, просечна нето зарада исплаћена у марту у Србији, износи 41.689 динара и у односу на просечну зараду у фебруару, номинално је мања 3,9 саопштио је јуче Републички завод за статистику. Просечна мартовска нето зарада била је номинално 2,8 посто већа, а реално 7,6 одсто мања него у истом месецу лане.

Просечна нето зарада, исплаћена у периоду јануар–март, била је номинално шест посто већа, а реално 5,4 одсто мања него у истом периоду лане.

Просечна бруто зарада у марту је износила 57.628 динара и у односу на ону исплаћену у фебруару и номинално и реално је мања 4,3 одсто.

Мартовска бруто зарада била је номинално 2,7 посто већа, а реално 7,6 одсто мања од зараде исплаћене у истом месецу лане.

О каквој се клацкалицы ради најбоље показује податак да просечна нето зарада у Србији, исплаћена у фебруару, износи 43.371 динар и, у односу на јануар, номинално је била 10,6 посто већа, а реално десет.

Е. Дн.

Највеће зараде у Бачкој Паланци

Највише просечне зараде за март у Србији исплаћене су запосленима у Бачкој Паланци – 69.240 динара, а најниже у Куршумлији – 23.575 динара, показали су подаци РЗС-а.

У врху по висини плата у марту су, после Бачке Паланке, београдске општине Стари град са 62.274 динара, Лазаревац – 60.643 динара, Нови Београд – 59.804 динара, као и Костолац – 57.743 динара. Међу општинама с најнижим платама су, осим Куршумлије, Жабари с 23.653 динара, Димитровград – 24.571, Голубац – 25.461 динар и Мало Црниће – 25.590 динара.

Посматрано по делатностима, највеће просечне зараде имали су запослени у производњи дуванских производа – 100.745 динара, а најмање у кинематографској, телевизијској и музичкој продукцији – 19.541 динар. У врху по висини плате су и запослени у услужним делатностима у рударству – 93.834 динара, рекламирању и истраживању тржишта – 85.430, финансијским услугама, осим осигурања и пензионих фондова – 84.207 и у експлоатацији сирове нафте и природног гаса – 81.575 динара.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/379626/Prosecna-zarada-u-Srbiji-u-martu-41689-dinara>

Просечна зарада у Србији у марту 41.689 динара

Просечна нето зарада, исплаћена у марту, у Србији износи 41.689 динара и у односу на просечну зараду у фебруару, номинално је мања за 3,9, а реално за 3,9 одсто, саопштио је данас Републички завод за статистику.

Просечна мартовска нето зарада била је номинално већа за 2,8, а реално мања за 7,6 одсто, него у истом месецу лане.

Просечна нето зарада, исплаћена у периоду јануар-март, била је номинално већа за шест, а реално мања за 5,4 одсто, него у истом периоду лане.

Просечна бруто зарада у марту је износила 57.628 динара и у односу на ону исплаћену у фебруару номинално је мања за 4,3, а реално за 4,3 одсто.

Мартовска бруто зарада била је номинално већа за 2,7, а реално мања за 7,6 одсто од зараде исплаћене у истом месецу лане.

Просечна бруто зарада, исплаћена у периоду јануар-март, била је номинално већа за шест, а реално мања за 5,4 одсто, него у истом периоду прошле године.

НОВИ МАГАЗИН

<http://www.novimagazin.rs/ekonomija/rupe-u-stazu-ima-oko-180000-zaposlenih>

"Рупе у стажу" има око 180.000 запослених

Најмање 180.000 запослених има 'рупе у стажу' а уколико прође [нови](#) Нацрт закона о пореској администрацији они би могли да остану без услова за пензију.

Према писању Новости, у последњој верзији Нацрта Закона о изменама и допунама закона о пореском поступку и пореској администрацији, предвиђено је да се на социјалне доприносе примени "принцип застаривања".

Тако би неажурни послодавци, након пет, односно десет година дуговања Фонду ПИО, могли да буду амнестирани од своје обавезе, а радници ускраћени за пензијски стаж.

Ова одредба није обрадовала ни представнике синдиката ни пензионерских организација, а ни Управни одбор Пензијског фонда Србије.

"Основна идеја коју заступа УО Фонда ПИО је да се смањи учешће државе у финансирању пензија и да се постигне већа наплативност доприноса, па је овај предлог супротан свакој логици", сматра Петар Митровић, председник синдиката пензионера Србије "Независност" и члан УО Фонда ПИО.

"Плаћање доприноса никада не застарева, баш из разлога да би радници, који планирају одлазак у пензију, могли да туже послодавце који су били немарни, без обзира на период у ком је настао дуг. Ако би сада почео да се примењује принцип застарелости, то значи да би радници били највећи губитници. Не могу да уплаћују доприносе ретроактивно, а ни да туже власнике фирми, јер су прекасно открили "рупе". А, самим тим, не би имали ни услове за пензију. То је, у најмању руку, недопустиво".

Из Пореске управе и Министарства финансија није достављено детаљније тумачење закона, а, према сазнањима Новости, Министарство рада управо саставља мишљење које ће бити - негативно. У међувремену, синдикати гласно изражавају своје неслагање.

"Никада нећемо дозволити да се тако нешто спроведе у пракси и да се тај члан закона изгласа у Скупштини, па макар морали да изражавамо незадовољство и на улицама", каже Милинко Поповић из Асоцијације слободних и независних синдиката који имају место и у републичком парламенту.

Ни економиста Милојко Арсић не сматра да би принцип застарелости био користан за раднике:

"Многи и не знају да имају рупе у стажу, па то открију тек пред крај радног века, када поднесу захтев за пензију. У том смислу би застаревање обавезе плаћања социјалних доприноса било штетно за раднике. Тај би закон могао да буде користан и примењив у неком "нормалном систему", где постоји фискална дисциплина и где не би било могуће да послодавци годинама не плаћају своје обавезе, а да и даље функционишу на тржишту".

аутор: АМизвор: Новости/Нови магазин

РАДИО 021

<http://www.021.rs/Novi-Sad/Vesti/Neizvestan-prvomajski-protest-Samostalnog-sindikata.html>

Неизвестан првомајски протест Самосталног синдиката

Још увек се не зна да ли ће градски огранак Савеза самосталних синдиката (ССС) који има око 50.000 чланова, ове године организовати првомајске протесте у Новом Саду, јер се чека одлука централе у Београду.

Према речима секретарке Наде Видовић, чланови синдиката запослени у Новосадском сајму ступиће у штрајк пред почетак Пољопривредног сајма, зато што је "постало уобичајена појава да новопостављени директори јавних и јавних комуналних предузећа протерују Самостални Синдикат".

Како каже за 021, синдикат се са свим доказима о дискриминацији својих чланова обратио инспекцији рада, али пошто ништа није учињено, приморани су да 13. маја ступе у штрајк.

На питање зашто радници не организују протесте на Међународни дан рада, као што је то случај у другим земљама, наша саговорница каже да то није проблем само овог синдиката, већ целокупног народа од којег су "немаштина и недостатак посла направили зомбије, који немају снаге да изађу на улице и боре се за своја права".

Подсећамо да је прошле године широм западне Европе и САД више стотина хиљада радника протестовало против социјалних и економских неправди, а само је скуп у Берлину обезбеђивало 7.000 полицајаца.

С МЕДИЈА

<http://www.smedia.rs/vesti/vest/111424/>

ИЗЛАЗАК ИЗ КРИЗЕ И РАДОСТ ЗА СВЕ: Ако би радно време било шест сати не би било незапослених!

Како кажу стручњаци, светска криза се неће скоро завршити. Људи се полако навикавају да живе у околностима које подразумевају “црначки” рад на послу да би опстали и задржали радно место. Нико не сме више ни да пита за радно време, важно је да се ради. Међутим, можда ипак постоји спасоносно решење које би потпуно преокренуло наше животе.

Већ смо се толико сви навикли да радимо осам сати (често и више) дневно, да скоро никоме не пада на памет да би **радно време** могло једног дана да се скрати.

Многи не знају да су се француски синдикати изборили за седмочасовно радно време 2000. године и да чак ни сурови Саркози није успео то да промени. Слични резултати су спроведени у другим земљама ЕУ, попут Немачке, кроз колективно преговарање.

Многи теоретичари сматрају да је форсирање запослених да раде превише сати погрешан концепт, јер не само што су уморни радници склони грешкама и повредама, већ и њихово незадовољство обара продуктивност.

Николић: Биле би мање плате, али би била укупна предност за друштво

Економиста **Горан Николић** има идеју која за сада звучи невероватно. Он сматра да радна недеља треба да траје 30 сати, што би значило радно време од шест сати дневно!

Његова теза је да ће на тај начин скоро сви људи имати посао, што значи да у свету практично не би било незапослених.

Революционарни предлог: 21 часовна радна недеља

„Нова економска фондација“ (New Економиц Фондацион), чувени лондонски истраживачки центар, препоручила је револуционарну меру: постепени прелазак на 21 часовну радну недељу. Циљ им је да се то оствари половином следеће деценије. Они сматрају да би то решило проблем незапослености и прекомерне емисије угљен-доксида, смањило неједнакост, створило услове за повећану бригу о породици и решило општи недостатак слободног времена.

“Запослени би имали више слободног времена, а људи који не раде би лакше дошли до посла. У целом свету је данас привилегија имати посао. Онај који ради је “цар”, а човек који је незапослен је у врло тешкој ситуацији. Он није само економски изопштен, већ и социјално. Незапослени људи коштају и здравствени систем јер упадају у кризе и депресије. Наравно да би биле мање плате за оне који раде, али би била укупна предност за друштво. Укупан ниво плата би био исти или већи, али би биле равномерније распорођене”, каже Николић за С медиа портал.

Психолог: Људи масовно узимају боловање да би се одморили од посла

Психолог и психотерапеут **Данијела Стојановић** каже за С медиа портал да данас много људи нема посао, тако да радно време не долази у први план, али чињеница је да свако превелико ангажовање доводи до хроничног стреса.

“Било би добро ако би краће радно време подразумевало и мањи притисак на човека и мање обавеза. Људи данас масовно узимају боловање да би се одморили од посла, а после неког времена или мењају радно место или дају отказ. Значи, није важан само краћи радни дан него и оно шта се дешава у том периоду”, каже Стојановић.

“Мања плата би сигурно демотивисала људе, али ако би људи имали добит на дуже стазе, да могу да имају више времена за себе, за свој приватни живот, вероватно би им то више одговарало”, додаје психолог Данијела Стојановић.

Добар пример из времена бивше Југославије

Индикативан је и пример ивањичког „Јавора“ који је 80-их био један од најуспешнијих текстилних фирми у Југославији, у којој је уведено шестоипочасовно радно време (норма је остала непромењена), а показало се да се производња није смањила.

“Кад - тад ће радни дан трајати шест сати”

Међутим, послодавцима се овај систем не би исплатио и то је један од највећих проблема. Ризици постоје, на пример, раст сиромаштва кроз смањење зарада (посебно оних с ниским платама) као и растући трошкови послодаваца.

“Власници капитала немају интерес за скраћивање радног времена јер се њима не исплати да обучавају нове раднике, зато што је већа искошишћеност професионалаца, него да имате на свака три радника једног новог. Послодавцима би ново радно време донело веће трошкове, имали би више штете него користи, али са аспекта укупне заједнице мислим да је то решење уз помоћ којег би на један леп начин сви заједно изашли из кризе”, каже Горан Николић.

Николић је ипак оптимиста када је у питању нека даља будућност.

“Имајући у виду да је процес смањивања радног времена једна константа која траје последњих двеста година мислим да можемо очекивати да ће се у једном тренутку радни дан скратити на шест сати. Француска је пре десетак година увела седмочасовно радно време, пре тога шездесетих година прошлог века, Европа је увела нерадну суботу, а још пре тога је смањено радно време са десет, девет сати на осам... У деветнаестом веку радно време је било и више од десет сати. То је један процес који траје и он је неминован. Ја само мислим да са тим треба пожурити имајући у виду кризу и проблем незапослености.”

Братислав Николић

Konfederacija slobodnih sindikata traži reprezentativnost i protivi se prodaji Telekomu

Dijalog bolji od protesta

Nikako nisu realne procene da Telekom vredi dve milijarde evra, jer je koeficijent uspešnosti sa 10 pao na 4,5, tvrdi Miroslav Joksimović, predsednik sindikata Telekomu

Dobriča Soleša

Beograd

Konfederacija slobodnih sindikata (KSS), koja obeležava 10 godina od osnivanja i predstavlja više od 200.000 članova izražava duboko nezadovoljstvo niskim nivoom socijalnog dijaloga u zemlji, posebno rezultatima rada socijalno-ekonomskog saveta (SES) zaključeno je juče na sednici skupštine održane u Beogradu. „Jedan od strateških ciljeva u ovoj godini je dobijanje opravdanog mesta u SES-u, na osnovu dobijene republičke reprezentativnosti, zbog čega je pokrenut i sudski spor zbog opstrukcije koju vrše pojedinci iz Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike“, napominje Iviča Cvetanović, predsednik KSS.

Prema njegovim rečima tripartitni dijalog, koji predstavlja najvažniju kartu za put ka evropskim integracijama je zakazao, odvija se u zatvorenom krugu predstavnika koji nisu dokazali reprezentativnost, pre svega. Nezavisnost i Unija poslodavaca. S druge strane, više je nego jasno da težina ekonomske situacije, pad standarda i investicija, uz stalan rast nezaposlenosti i

Telekom realno vredi oko milijardu evra

pritisak poskupljenja nalaže jači zajednički front za njihovo rešavanje. Na dubinu problema ukazuje odnos zaposlenih i penzionera koji je stigao do granice uzbune i odnosa 1:1, a tu treba dodati i oko milion nezaposlenih“, kaže on. „Ra-

spavu oko neophodnosti sprovođenja penzijske reforme nastavićemo, jer ako se ne pronađe rešenje za deficitarno finansiranje Fonda PIO, od oko 250 milijardi dinara, srljamo u propast“, napominje Cvetanović. Prema progra-

mu rada za 2013. godinu radićemo i na izmenama Zakona o radu, ali smo protiv širenja fleksibilnih oblika zapošljavanja, što bi dovelo do raznih zloupotreba. Dobro je što je deo zakona koji se odnosi na trudnice brzo izmenjen i to na našu inicijativu, dodaje Cvetanović. „Što se tiče novih najava oko prodaje Telekomu i vrednosti od oko dve milijarde evra, tvrdim da je nemoguće da se ta cena postigne, jer je koeficijent uspešnosti pao sa 10 na 4,5, znači da realno vredi oko milijardu evra. Zna se da država ima 58 odsto i ako se od toga izuzme socijalni program procenjen na 450 miliona evra, da li bi neko pametan to prodao“, kazao je nakon sednice Miroslav Joksimović, predsednik sindikata Telekomu.

Prvomajski protest

Koordinacioni odbor sastavljen od više granskih u okviru Saveza samostalnih sindikata Srbije doneo je juče odluku da 1. maja organizuje protestni skup u Beogradu. Okupljanje učesnika predviđeno je od 11 sati na Trgu Nikole Pašića, odakle se kolona kreće u šetnju do zgrade Vlade, a organizatori pozivaju i građane da se pridruže mirnom iskazivanju protesta. Organizacioni odbor protesta čine predstavnici metalaca, građevinara, hemije i nemetala, poljoprivrede i drugih ugroženih privrednih grana. Prvomajski skupovi predviđeni su i u Kruševcu, Jagodini, Kragujevcu, Novom Sadu, najavljuju organizatori.